ΣΥΝΤΑΣΣΕΤΑΙ
ΑΠΟ ΤΟ Δ.Σ. ΤΟΥ ΣΥΛΛΟΓΟΥ

Διεύθυνση: Σταδίου 51
(Β' όροφος—Γραφείο 10)

ΑΘΗΝΑ — Τηλ. 3214.871

ΦΕΒΡΟΥΑΡΙΟΣ 1985

Άριθμ. Φύλλου 29—Δραχ. 20

Το Οινοχώρι

ΕΚΔΟΣΗ ΤΟΥ ΣΥΛΛΟΓΟΥ «ΟΙΝΟΧΩΡΙΤΩΝ ΠΑΡΝΑΣΣΙΔΑΣ»

ΚΑΙΝΟΥΡΓΙΑ ΣΥΜΦΟΡΑ ΣΤΟ ΧΩΡΙΟ ΜΑΣ

ΤΑ ΑΓΡΙΟΓΟΥΡΟΥΝΑ

Τὰ ὀρεινὰ χωριὰ τῆς Παρνασσίδας εἶναι ξεχασμένα ἀπὸ Θεὸ καὶ ἀνθρώπους. Πεθαίνουν, ζοῦν, κανεὶς δὲν νοιάζεται γι' αὐτούς. Καὶ ὅμως ὑπάρχουν αρκετοὶ ἀκόμα ἐκεῖ. Ζοῦν μὲ τὴ φτώχεια τους, τα προβλήματά τους, τὶς πίκρες τους, χωρὶς ν' ἀκούγεται ἡ φωνὴ τῆς ἀπόγνωσής τους ἀπὸ κανέναν αρμόδιο. Ἀνάμεσα στοὺς ἀδικημένους τῆς ζωῆς, πάνω ἀπ' ὅλους οἱ Οἰνοχωρίτες: Ζητοῦν δρόμο να επικοινωνοῦν μὲ τὰ διοικητικά τους κέντρα, τὴ Γραβιὰ καὶ Ἀμφισσα καὶ ὁ δρόμος τους, μετατράπηκε, ἐδῶ καὶ τόσα χρόνια σὲ σύγχρονο «Γιοφύρι τῆς Ἄρτας». Ζητοῦν καυσόξυλα νὰ ζεσταθοῦν καὶ τοὺς ἀφήνουν νὰ ξεπαγιάζουν, μὲ σβησμένο τζάκι, μέσα σὲ δυὸ μέτρα χιόνι. Ζητοῦν... καὶ τί δὲν ζητοῦν, κάθε δίκαιο, σωστὸ καὶ δικαιωματικό, χωρὶς ὅμως καμιὰ ἀνταπόκριση.

Σὰν νὰ μὴν ἔφταναν ὅλα αὐτά, τὰ τελευταία χρόνια, τοὺς χτύπησε μιὰ ἀκόμα συμφορά. Ἡ καινούργια μάστιγα, τὰ ἀγριογούρουνα. Ναί, τὰ ἀγριογούρουνα! Ποὺ κάθε μέρα, κάθε στιγμὴ ἁρπάζουν καὶ αὐτὴ ἀκόμα τὴ σαρακοστιανὴ μπουκιὰ τοῦ ψωμιοῦ, ἀπὸ τὸ στόμα τῶν φτωχῶν καὶ πεινασμένων γεωργῶν. Τὰ λίγα φασόλια, πατάτες, καρύδια καὶ μῆλα ποὺ καλλιεργοῦν, σπάζοντας κέρια καὶ νύχια, στὰ κακοτράχαλα χωράφια τους, δὲν τὰ γεύονται πιά. Ὅλα τὰ προϊόντα τους ἀνεξαίρετα καταλήγουν στο στομάχι τῶν ἀγριογούρουνων, νὰ παχύνουν, γιὰ νὰ 'ρθοῦν τὴν κατάλληλη ἐποχὴ οἱ φανατικοὶ νεμρὼδ, νὰ κορέσουν τὸ ἀγαπημένο τους χόμπυ, τὸ κυνήγι. Εἶναι τόσα πολλά, ποὺ σὲ μιὰ καὶ μόνο κυνηγετικὴ τέτοια εξόρμηση, σκοτώθηκαν περισσότερα ἀπὸ εἰκοσι.

Ὅσο καὶ νὰ φαίνεται ἀπίστευτο, τὸ πρόβλημα αὐτὸ εἶναι καὶ ἀληθινὸ καὶ τραγικό! Ἐδῶ καὶ μερικὰ χρόνια, ἡ Πολιτεία ἀποφάσισε καὶ ἔφτιαξε στὴν περιοχὴ ἕνα μόνιμο καταφύγιο θηραμάτων, ἀλλὰ ἔκαμε τότε τὸ μεγάλο λάθος νὰ περιλάβη στὴ ζώνη του καὶ ὅλα τὰ κτήματα τῶν Οἰνοχωριτῶν, ἀκόμα καὶ τοὺς κήπους τους, ἀφοῦ τὰ ὅρια τοῦ καταφυγίου περνοῦν μέσα ἀπὸ τὸ χωριό. Οἱ κάτοικοι φώναξαν, τσίριξαν, διαμαρτυρήθηκαν γιὰ τὴν ἀπάνθρωπη αὐτὴ ἀδικία, μὰ κανένας δὲν τοὺς ἄκουσε, οὔτε τοὺς ἔδωσε σημασία. Μὲ στεντόρια φωνὴ παραπόνου, τὸ εἶπαν στὸν Νομάρχη, πρὶν δυὸ χρόνια, ὅταν εἶχε ἔρθει στὸ χωριὸ καὶ τοὺς κάλεσε σὲ «λαϊκὴ συνέλευση», νὰ ἀκούσει καὶ νὰ λύσει τὰ προβλήματά τους. Αὐτοὶ τὸ εἶπαν, αὐτοὶ τὸ ἄκουσαν. Ὁ νομάρχης ἁπλὰ καὶ πειστικὰ τοὺς ὑποσχέθηκε ὅτι θὰ ἱκανοποιήσει τὸ δίκαιο αἴτημά τους, χωρὶς ὅμως ποτὲ μέχρι σήμερα νὰ ξαναθυμηθεῖ τὴν ὑπόσχεσή του ἐκείνη.

Τὸ ἀνέφεραν στὸ Δασαρχεῖο καὶ αὐτὸ τοὺς ἀπάντησε (757)81) πὼς «ἡ ἀναμόχλευση τοῦ ἐδάφους ἀπὸ τοὺς ἀγριοχοίρους γινόταν καὶ πρὸ τῆς ἱδρύσεως τοῦ καταφυγίου... καὶ ἡ μετατόπιση τῶν ὁρίων δὲν θὰ ἀποτελέσει φράχτη — ἐμπόδιο στὰ θηράματα αὐτά»!!!

Θαυμάστε, ἐδῶ τὴ «λαϊκὴ βούληση» σ' ὅλο της τὸ μεγαλεῖο! «Ὁ Λαὸς νὰ θέλει» καὶ τὰ ἀγριογούρουνα νὰ καταστρέφουν ἀνεμπόδιστα μὲ τὰ «σπωγυρίσματα» τοῦ Κράτους!

Τὸ μόνο ἀξιόλογο προϊὸν ποὺ παράγει τὸ χωριό μας, εἶναι τὸ περίφημο «Οἰνοχωρίτικο κρασί». Ἑκατὸν πενήντα στρέμματα ἀμπέλια καλλιέργησαν, μὲ κόπο καὶ ἱδρώτα, τὸν περασμένο χρόνο, καὶ δὲν πῆραν ἀπ' αὐτὰ οὔτε ΕΝΑ ΔΡΑΜΙ κρασί. Αἰτία καὶ σ' αὐτὴ τὴν περίπτωση τὰ ἀγριογούρουνα, ποὺ ἀφάνισαν ὁλόκληρη τὴν παραγωγὴ τῶν σταφυλιῶν. Στὶς ἀπεγνωσμένες διαμαρτυρίες, ἡ Νομαρχία ἐπέτρεψε τὸ κυνήγι τους, ἀλλὰ αὐτὸ ἔγινε κατόπιν ἑορτῆς, ὅταν πιὰ δὲν ὑπῆρχε τίποτε ἄλλο γιὰ νὰ καταστρέψουν.

Μετὰ ἀπ' ὅλα αὐτά, οἱ Οἰνοχωρίτες, μὲ ὅλο τὸ δίκιο τους θέθαια, ἔχουν γίνει... θηρία. Φωνάζουν, κραυγάζουν καὶ ζητοῦν:

1) Νὰ ἀπομακρυνθοῦν τὰ ὅρια τοῦ Καταφυγίου Θηραμάτων, ἔξω ἀπὸ τὸ χωριό.

2) Νὰ ἀποζημιωθοῦν 100% γιὰ τὴν παραγωγή τους, ποὺ καταστράφηκε ἀπὸ τὰ ἀγριογούρουνα, καὶ εὐθύνεται γι αὐτὸ πέρα γιὰ πέρα ἡ Πολιτεία.

3) Ζητοῦν ἴση μετακείριση ὅλων τῶν ἀγροτῶν.

Δὲν μπορεῖ, σ' ἄλλες προνομιοῦχες γεωργικὲς περιοχές, ὅταν πέσουν δυὸ σπυριὰ χαλάζι, νὰ ἀνοίγουν τὰ ταμεῖα τῆς ΕΟΚ καὶ τοῦ Κράτους καὶ νὰ... φορτώνουν οἱ πα-

☞ Συνέχεια στὴ 4η σελίδα

ΕΚΚΛΗΣΗ ΣΤΟΥΣ ΑΡΜΟΔΙΟΥΣ ΝΑ ΤΕΛΕΙΩΣΕΙ Ο ΔΡΟΜΟΣ ΟΙΝΟΧΩΡΙΟΥ

Ἡ ἐφημερίδα μας βρίσκεται στὴν ἀνάγκη νὰ τονίσει στοὺς ἁρμόδιους, γιὰ μιὰ ἀκόμη φορά, τὶς κατασκευαστικὲς ἐκκρεμότητες ποὺ διαιωνίζουν τὴν ἀπαράδεκτη κατάσταση, στὴν ὁποία βρίσκεται, ἀπὸ πλευρᾶς βατότητας καὶ ἀσφάλειας, ἡ ὁδὸς Οἰνοχωρίου — Πύργου — Καστελλίων.

Δαπάνες πολλῶν ἑκατομμυρίων ποὺ γίνονται ἐδῶ καὶ χρόνια, δὲν ἔδωκαν τὴ λύση. Αἰτία ἡ διάθεση ἀνεπαρκῶν πιστώσεων γιὰ τὴν ὁλοκλήρωση τοῦ ἔργου. Ἔτσι, ἡ ἐγκατάλειψη, ἀπὸ χρόνο σὲ χρόνο, ἡμιτελῶν τεχνικῶν ἔργων, ὁδοστρωμάτων καὶ ἄλλων ἐργασιῶν, ὁδηγεῖ στὴν καταστροφή τους ἀπὸ τὶς χειμωνιάτικες βροχὲς καὶ χιονοπτώσεις.

Ἡ λύση ἀπαιτεῖ τὴν ἀπόφαση τοῦ Νομαρχιακοῦ Συμβουλίου γιὰ τὴ χρηματοδότηση τοῦ ἔργου μὲ τὸ ποσὸ ποὺ χρειάζεται γιὰ τὴν ὁλοκλήρωσή του. Οἱ μικροπιστώσεις ἀποτελοῦν χαμένα λεπτά. Κατασκευές, καταστροφὲς κι ἔτσι ἡ ὁλοκλήρωση τοῦ ἔργου δὲν ἔχει τελειωμό.

Κάνουμε ἔκκληση στοὺς ἁρμόδιους, γιὰ τὴν ὁλοκλήρωση τοῦ ἔργου, ποὺ θὰ ἐπιτρέψει τὴ συγκοινωνιακὴ σύνδεση τῶν ὀρεινῶν κοινοτήτων τοῦ Νομοῦ, μὲ τὰ διοικητικὰ κέντρα Γραβιᾶς καὶ Ἀμφισσας. Ἡ μελέτη ὑπάρχει, οἱ πολλὲς ἐργασίες ἔγιναν. Εἶναι καιρὸς ἡ ὁδὸς νὰ ὁλοκληρωθεῖ γιὰ ν' ἀποκτήσει ἀσφαλῆ βατότητα, χειμώνα καὶ καλοκαίρι καὶ τὸ ἀγαθὸ τῆς συγκοινωνίας νὰ φθάσει στὸ Οἰνοχώρι καὶ πὶς ἄλλες ὀρεινὲς κοινότητες τῆς ὀρεινῆς Παρνασσίδας. Ἐλπίζουμε, οἱ ἁρμόδιοι νὰ δώσουν λύση μέσα στὸ ἔτος 1985.

ΜΙΑ ΑΔΙΚΗ ΑΠΟΦΑΣΗ ΤΟΥ ΔΑΣΑΡΧΕΙΟΥ ΑΜΦΙΣΣΑΣ

Ἔκπληξη καὶ ἀπορία προκάλεσε σὲ ἡ θέση τοῦ Δασαρχείου Ἀμφισσας, ποὺ ἀρνήθηκε νὰ χορηγήσει ἄδειες κοπῆς καυσόξυλων, σὲ προσιτὲς τοποθεσίες, γιὰ τοὺς ὑπερήλικες κατοίκους τῆς κοινότητας Οἰνοχωρίου. Ἡ δὲ ἀπόφαση νὰ χορηγήσει γαυσόξυλα σὲ δύσβατες τοποθεσίες καὶ ἡ ὑπόδειξη νὰ συγκεντρώσουν κατακείμενα ξερὰ ξύλα, ἀπὸ ἀπάτητες πλαγιὲς καὶ ρεμματιές, δείχνουν ἄγναια τῆς πραγματικὸ τητας.

Ρωτᾶμε τὸν κ. Δασάρχη: Οἱ λύσεις ποὺ πρότεινε μποροῦν νὰ ἐξυπηρετήσουν τοὺς κατοίκους; Ἀγνοεῖ ὅτι ὅλοι οἱ σημερινοὶ κάτοικοι εἶναι ὑπερήλικες καὶ στερροῦνται ζώων μεταφορᾶς; Ἂν τὸ γνωρίζει, γιατὶ πρότεινε λύσεις ποὺ δὲν μποροῦσαν νὰ ἱκανοποιήσουν τὶς ἀνάγκες τῶν κατοίκων;

Εἴμαστε ἀναγκασμένοι κ. Δασάρχα νὰ ποῦμε ὅτι ἡ θέση σας εἶναι ἐξωπραγματική. Στερήσατε τοὺς κατοίκους τῆς ὀρεινῆς πτωχῆς κοινότητας ἀπὸ τὸ μονα δικὸ φυσικὸ ἀγαθὸ ποὺ ὑπάρχει σὲ ἀφθονία στὸ χωριό τους. Κρίμα! Τὰ γεροντάκια τοῦ χωριοῦ μας θὰ περάσουν τὸ φετεινὸ χειμώνα, μέσα στὰ χιόνια καὶ τὶς παγωνιές, μὲ τὸ τζάκι φτωχὸ καὶ παγωμένο.

Λυπούμαστε ποὺ κάνουμε τέτοιες διαπιστώσεις. Ἀπὸ τὴν ἀπόφαση τοῦ κ. Δασάρχη ἐλειψαν τὸ χρέος, ἡ ἀνθρωπιά, τὸ δίκαιο. Ναί, οἱ κάτοικοι δικαιοῦνται τὰ καυσόξυλα. Οἱ ἄδειες πρέπει νὰ δίνονται ἀπὸ τὸν Ἰούνιο μήνα καὶ σὲ τοποθεσίες ποὺ μποροῦν νὰ ἐξυπηρετήσουν τοὺς ὑπερήλικες κατοίκους.

Τί ἔχουν νὰ μᾶς ποῦν πάνω στὸ καυτὸ αὐτὸ πρόβλημα, τὸ ἁρμόδιο ὑπουργεῖο, ὁ κ. Νομάρχης καὶ ὁ κ. Δασάρχης; Θὰ περιμένουμε.

ΓΡΑΦΤΗΤΕ ΟΛΟΙ ΣΤΟ ΣΥΛΛΟΓΟ ΜΑΣ ΕΝΙΣΧΥΣΑΤΕ ΤΟ ΕΡΓΟ ΤΟΥ

Κοινωνικά

ΘΑΝΑΤΟΙ

Έφυγαν από τον κόσμο αυτόν:

● Ο Γιάννης Σπ. Πολίτης, ανώτερος σε αποστρατεία δικαστικός της Στρατιωτικής Δικαιοσύνης, νοσταλγός του χωριού, πατριδολάτρης, σε ηλικία 100 χρόνων, σωστός Έλατος, γεμάτος λεβεντιά, περηφάνεια και σοφία.

● Ο Νίκος Π. Καψαμπέλης, υπάλληλος της Εθνικής Τράπεζας (Δημοσίων σχέσεων - Διακοσμητής) που τόσο αγάπησε το χωριό μας. Ως την τελευταία του στιγμή, ο πόθος του να ξαναεπισκεφθεί το σπίτι που έχτισε στο χωριό, ήταν αξεπέραστος.

Ο χαμός και των δύο άφησε δυσαναπλήρωτο κενό και βαθύτατη λύπη σε όλους τους γνωστούς και ιδιαίτερα στους Οινοχωρίτες.

ΑΥΤΟΙ ΠΟΥ ΕΦΥΓΑΝ

ΝΙΚΟΣ ΚΑΨΑΜΠΕΛΗΣ

Ο Νίκος Καψαμπέλης δεν υπάρχει πιά μεταξύ μας. Η ανίκητη μάστιγα της εποχής μας χτύπησε το παλληκάρι σε ηλικία 39 του χρόνια. Αγωνίστηκε γιά τη ζωή σά Διγενής, μά ο Χάροντας τον νίκησε. Το χώμα της Αττικής τον σκεπάζει ανάλαφρα. Λίγα πετραδάκια και χώμα από την Οινοχωρίτικη γη στολίζουν απέριττα την τελευταία του κατοικία. Τ' αντικρύζεις και δακρύζεις από το βάθος της ψυχής σου.

Το Οινοχώρι έχασε το μεγάλο του φίλο. Σ' αυτή την άμορφη γωνιά της Ρούμελης πρόσφερε άγάπη, όνειρα, συμπαράσταση, ένα μεγάλο κομμάτι της ζωής του.

Παλληκάρι με χίλιες χάρες, άμετρη καλωσύνη, φυσιολάτρης και δημιουργικός, στάθηκε πρώτος, μεταξύ των πρώτων, στην ωραία προσπάθεια γιά την κοινωνική και πολιτιστική ανάπτυξη της όρεινής μας κοινότητας.

Κοσμοπολίτης, με κοινωνικότητα περίσσια, ταξειδευτής σ' ανατολή και δύση, αναζητούσε πάντα το χρόνο γιά να φτάσει προσκυνητής στο Οινοχώρι. Οι Άγιοι Απόστολοι, το Ψηλό Κατρώνι, το ξωκλήσι της Ευαγγελίστριας, ο πράσινος λόφος της Αγίας Παρασκευής που φιλοξένησε τ' ανάκτορα του Θεοδάμαντα και στρατοπόστησε ο μυθικός Ηρακλής, και πιό κάτω ο Άγιος Δημήτριος και οι ελατοσκέπαστες πλαγιές της Γκιώνας και του Παρνασσού, ήταν τα μέρη που άχόρταγα τα χαιρόταν με τη ματιά του, από τη δροσερή βεράντα του μικρού αρχοντικού του.

Οι καλοί πεθαίνουν νέοι. Τα λόγια επαληθεύονται στην περίπτωση του Νίκου Καψαμπέλη. Για μάς τους φίλους του, ο Νίκος ζεί. Η σκιά του στέκει αρρενωπή εκεί στο γραφικό καφενείο των Αγίων Αποστόλων και τον κανουρίζει το αγαπημένο μουρμουρητό από τα νερά που αργοκυλούν, εκεί αντίκρυ, στο Τρανό ρέμα.

Ας είναι ελαφρύ το χώμα που τον σκεπάζει.

Γ. Π.

*

ΓΙΑΝΝΗΣ ΠΟΛΙΤΗΣ

Ένας λεβέντης της Ρούμελης μάς άφησε. Ο Γιάννης Πολίτης ξεκουράζεται κάτω από το ανάλαφρο χώμα της Αττικής γής. Ξεπέρασε από το άτι της ζωής, νικητής και σε χρόνο και σε άνθρώπινη προσφορά.

Ο μπαρμπα-Γιάννης, υπόδειγμα άρετής και ήθους, άφησε μεγάλο κενό στην οικογένεια των Οινοχωριτών. Από την Οινοχωρίτικη γή πήρε την αρρενωπή κορμοστασιά, από τη μικρή κοινωνία του χωριού μας το ήθος κι από την επιστήμη τη γνώση. Λεβεντιά, άρετή και χρέος σημάδεψαν το πέρασμά του από τις ανώτατες βαθμίδες της στρατιωτικής δικαιοσύνης, που υπηρέτησε υποδειγματικά.

Η Αττική γή τον φιλοξενεί, μά ή σκιά του περπατά ανάλαφρα εκεί ψηλά στον Αηλιά, τον Άγιο-Σπυρίδωνα, την Αγία Αικατερίνη, στις νεραμάνες του Κεφαλόβρυσου, παντού όπου παιδί και άφηβος σεργιανούσε κι έκανε τα ώραία όνειρα γιά τη ζωή.

Ας είναι ελαφρύ το χώμα που τον σκεπάζει.

Γ. Π.

ΣΤΟ ΓΙΑΝΝΗ Σ. ΠΟΛΙΤΗ
(1884 — 1984)

Των γονιών, αδελφών, συγγενών,
ή ομάδα προσμένει,
μέσα τά Άγια Τεμένη των ψυχών
γιά να μπής.
Ο Πατέρας, ή Μάνα, τ' αδέλφια,
Σ' έχουν όλοι κοντά τους τριγύρω,
όπως σε κείνη τη παληά φωτογραφία,
μά χωρίς σάρκα και αίμα,
μόνο πνεύμα Ουράνιο, θεϊκό.

Ξεκουράσου, Σεβάσμιε, Θεΐε
στής μεγάλης οικογένειας τη Γαλήνη,
τι στον μάταιο τούτο τον κόσμο,
τον Σταυρό σου τον σήκωσες με περηφάνεια
και τον έστησες πρό πολλού εκεί πάνω ψηλά
στού Κρανίου τον τόπο, τον Γολγοθά.

Η Δρυόπη θρηνεί το χαμό Σου
ή Κάνιανη θά θυμάται γιά πάντα,
το περήφανο, ευγενές, το σοφό
το παιδί της,
που θρεμένοι Γονείς το γεννήσαν
άπ' τά δικά της γεννήματα και
τροφές.

Φώς λαμπρό θά φωτίζει
τις δικές μας ψυχές ή μορφή σου
και στη Δόξα θά στέλνει τά
παιδιά
τής ένδοξης γεννήτρας μας Γής.

ΧΑΡ. Π. ΣΤΟΦΟΡΟΣ

ΕΠΙΤΥΧΙΕΣ

Η Αλίκη Γεωργίου Ρούλια πέτυχε στο διαγωνισμό της Τραπέζης της Ελλάδος.

Στον ίδιο διαγωνισμό πέτυχε και ή Χριστίνα Γεωργίου Καναινίνη.

Η Αγγελική Αθ. Παπαπαναγιώτου, πέτυχε στην Ιατρική Σχολή Αθηνών.

Ο Απόστολος Νικολάου Ρούλιας πέτυχε στά ΚΑΤΕ Πολιτικών Μηχανικών.

Το «Οινοχώρι» συγχαίρει όλους και τους εύχεται καλή σταδιοδρομία.

ΓΡΑΜΜΑΤΑ ΠΟΥ ΛΑΒΑΜΕ

ΔΗΜΙΟΥΡΓΙΚΟ ΤΟ ΕΡΓΟ ΣΑΣ

Το Οινοχώρι είναι ένα άμορφο χωριό της ορεινής Παρνασσίδος, σε υψόμετρο 850 μέτρων από την επιφάνεια της θάλασσης.

Η γραφικότητα του χωριού, ή άμορφιά του τοπίου, το ήπιο κλίμα, μαζί με το φιλόξενο πνεύμα και την καλωσύνη των κατοίκων του, αποτελούν στοιχεία που κατακτούν τον επισκέπτη και τον κάνουν φίλο και θαυμαστή του.

Πέρα άπ' όλα αυτά, το Οινοχώρι διαθέτει μιά φιλοπρόοδη άμάδα άνθρώπων, που ίδρυσαν άπό χρόνια τον Πολιτιστικό Σύλλογο Οινοχωριτών Παρνασσίδος, που προσπαθεί και τά κατακφέρνει θαυμάσια, να δημιουργήσει όλες εκείνες τις συνθήκες, γιά την άξιοποίηση των καλών στοιχείων του χωριού και την παραπέρα πρόοδο και άνάπτυξή του.

Μέσα στά επιτεύγματα καταγράφεται και ή ίδρυση του Πολιτιστικού Κέντρου και πρό παντός άλλου, ή έκδοση εφημερίδας «Το Οινοχώρι», όργανο ενημέρωσης των μελών και των κατοίκων και προβλημάτων όλόκληρης της ορεινής περιοχής της Παρνασσίδος.

Συγχαίρω την διοίκηση του Συλλόγου Οινοχωριτών για τις πρωτοβουλίες και τις όμορφες ιδέες άξιοποίησης των ύφιστάμενων προϋποθέσεων προβολής και εξωραϊσμού του χωριού και ιδιαίτερα γιά την έκδοση της εφημερίδος «Το Οινοχώρι».

«Το Οινοχώρι» είναι μιά εφημερίδα που δέν έχει να ζηλέψει τίποτε άπό παρόμοιες των επαρχιών και πολλών άστικών κέντρων.

Με την πεποίθηση ότι ή προσπάθεια θά συνεχιστεί και ότι τη δυσκοίνηση και τά μέλη του Συλλόγου άποτελούν άξιόλογοι πνευματικοί άνθρωποι που ξέρουν να δημιουργούν, σάς εκφράζω τά συγχαρητήριά μου και το θαυμασμό μου.

ΝΙΚΟΣ ΑΝΩΓΗΣ
Κοσμήτορας της Ένωσης Ελλήνων Λογοτεχνών

*

ΑΥΤΗ ΕΙΝΑΙ Η ΑΛΗΘΕΙΑ

Λάβαμε το παρακάτω γράμμα:

«Μερικοί συγχωριανοί μας, βρισκόμενοι σε άπόγνωση γιά τις καταστροφές στά χωράφια τους άπό τά άγριογούρουνα, λένε, πώς εγώ συνήργησα στο νά δριστούν τα όρια του καταφύγιου θηραμάτων μέσα στο χωριό. Ο ισχυρισμός τους αυτός μέ άδικεί, γιατί ή άλήθεια είναι έντελώς άντίστροφη. Όχι μόνο δέν έπραξα κάτι τέτοιο, άλλά και έπανειλημμένα ζήτησα άπό τις δημόσιες άρχές, έγγραφα και προφορικά, να άπομακρυνθούν τά όρια αυτά.

Θέλω να πιστεύω πώς ό,τι λέγεται, δέν γίνεται κακόβουλα, και πώς οι ελάχιστοι αυτοί που το λένε, είναι θύματα κάποιων που... κινούνται στο σκοτάδι».

ΚΩΣΤΑΣ ΡΟΥΛΙΑΣ

ΠΡΟΣΦΟΡΕΣ ΓΙΑ ΤΟ ΣΥΛΛΟΓΟ

Ηλίας Δ. Κοσθής δρχ. 10.000.
Α) φοί Τσολάνα δρχ. 1.000.
Χαράλαμπος Π. Στοφόρος δρχ. 5.000 στη μνήμη Ιω. Πολίτη.
Κωνσταν. Αναστόπουλος, δρχ. 5.000 στη μνήμη Νικ. Καψαμπέλη.
Σύλλογος Οινοχωριτών δρχ. 1.500 στη μνήμη Νικ. Καψαμπέλη.
Σπύρος Ολύμπιος δρχ. 5.000 στη μνήμη της μητέρας του Στρατηγούλας Ολυμπίου και της άδελφής της Μαρίας Γκρέκου.

	Δρχ.
Γεώργ. Αποστολόπουλος (Καλοσκοπή)	1.000
Κ.Β. Βελέτζος (Αλιπόσπιτα)	1.000
ΑΓΡΟΤΙΚΗ ΤΡΑΠΕΖΑ	50.000
Σπύρος Πολίτης	5.000
Δημ. Π. Τσατσαρώνης (Αλιβέρι)	2.000
Ιωάν. Γ. Ρούλιας	4.000
Α.Ε. ΒΩΞΙΤΕΣ ΠΑΡΝΑΣΣΟΥ	30.000

ΑΝΑΔΡΟΜΗ ΣΤΟ ΠΑΡΕΛΘΟΝ

ΟΙ ΕΚΚΛΗΣΙΕΣ ΤΟΥ ΧΩΡΙΟΥ ΜΑΣ

Του ΤΑΚΗ ΠΑΠΑΠΑΝΑΓΙΩΤΟΥ

Δέκα τρεῖς ἐκκλησίες καὶ ἐρειπωμένα ξωκλήσια βρίσκονται στὴν περιοχὴ τοῦ χωριοῦ. Οἱ περισσότερες ἔχουν χτιστεῖ κατὰ τὴ Βυζαντινὴ περίοδο καὶ μαρτυροῦν τὴν ἀκμὴ τοῦ χωριοῦ κατὰ τοὺς Βυζαντινοὺς χρόνους καὶ τὴν Τουρκοκρατία. Ἀπὸ αὐτὲς σώζονται σήμερα μόνο πέντε. Οἱ ἄλλες καταστράφηκαν κατὰ τὴν περίοδο τῆς Τουρκοκρατίας ἀπὸ πυρκαγιές, ἐγκατάλειψη ἢ καταστροφὴ ἀπὸ τὸν Τοῦρκο κατακτητή. Στὴ θέση τους τώρα βρίσκονται λιθοσωροὶ ἀπὸ τὰ κτίρια, οἱ πλάκες τῆς Ἁγίας Τράπεζας καὶ οἱ τεράστιες πουρνάρες (πρίνοι, βελανιδιές), ποὺ ἀποτελοῦσαν τὸ Ἱερὸ Ἄλσος κάθε ἐκκλησίας. Ἂν ρίξουμε ἀπὸ τὰ ἄλση αὐτά, οἱ παληοὶ κάτοικοι εἶχαν συνήθεια γύρω ἀπὸ κάθε ξωκλήσι νὰ φυτεύουν καὶ νὰ μεγαλώνουν ἀρκετὸ ἀριθμὸ τέτοιων δέντρων, ποὺ μόνο ἡ παρουσία τους σήμερα δείχνει τὴ θέση τῆς ἐκκλησίας καὶ ποὺ κανένας δὲν τολμάει νὰ κόψει ἢ νὰ καταστρέψει.

Ἐρειπωμένες βρίσκονται ὁ Ἅη-Λιᾶς, ὁ Ἅη-Σπυρίδωνας, οἱ Ἅγιοι Θεόδωροι, ἡ Ἁγία Μαρίνα, ὁ Ἅη-Δημήτρης, ὁ Ἅη-Νικόλας, ἡ Ἁγία Παρασκευὴ καὶ ὁ Ἅγιος Κωνσταντῖνος.

Ἀπὸ τὶς ἐκκλησίες ποὺ σήμερα βρίσκονται σὲ καλὴ κατάσταση, εἶναι ὁ ἑνοριακὸς ναὸς τῆς Ἁγίας Αἰκατερίνης, ὁ Ναὸς τῆς Κοιμήσης τῆς Θεοτόκου (Νεκροταφείου), τῶν Ἁγίων Ἀποστόλων, τοῦ Ἁγίου Ἀθανασίου καὶ τῆς Εὐαγγελίστριας.

Ὁ σημερινὸς ἑνοριακὸς Ναὸς τῆς Ἁγίας Αἰκατερίνης, στὰ παληὰ χρόνια ἦταν μιὰ μικρὴ ἐκκλησία. Μόλις ποὺ χωροῦσε εἴκοσι - τριάντα ἀνθρώπους. Οἱ γυναῖκες ἔμπαιναν ἀπὸ τὴ δυτικὴ θύρα καὶ στέκονταν στὸ πίσω μέρος τῆς ἐκκλησιᾶς. Οἱ ἄντρες ἔμπαιναν ἀπὸ τὴ βορεινὴ πλάγια θύρα καὶ στέκονταν μπροστά. Γκρεμίστηκε καὶ ξαναχτίστηκε στὸ 1897, καταστράφηκε ἐν μέρει ἀπὸ τὸ φοβερὸ βομβαρδισμὸ τοῦ χωριοῦ ἀπὸ Γερμανικὰ ἀεροπλάνα στὶς 6 Ἰουνίου 1943 καὶ ἀνακαινίστηκε τὸ 1976. Γκρεμίστηκαν οἱ τέσσερες λυθόστιστες κολόνες ποὺ στήριζαν τὴ σκεπή, τὸ παληὸ τέμπλο καὶ ὁ γυναικωνίτης, καὶ μπῆκε καινούρια στέγη ἀπὸ μπετὸν καὶ καινούριο ξυλόγλυπτο τέμπλο. Τὰ παληὰ χρόνια, πρὶν χτιστεῖ τὸ κτίριο τοῦ σχολείου, ὁ γυναικωνίτης τῆς ἐκκλησίας χρησίμευε καὶ γιὰ σχολεῖο.

Ὁ ναὸς τῆς Κοίμησης τῆς Θεοτόκου ὡς τὸ 1897, ἦταν ὁ Ἐνοριακὸς Ναὸς τοῦ χωριοῦ. Ἦταν ἀρκετὰ μεγάλη ἐκκλησία, σὲ ρυθμὸ Βασιλικῆς. Σ' αὐτὴ χωροῦσε ὅλο τὸ χωριό. Ἀπὸ τὴν πλάκα ποὺ ἦταν ἔνθετη στὸ φρόνημα πάνω ἀπὸ τὴν πλαϊνὴ θύρα, φαίνεται πὼς εἶχε περοτχτιστεῖ, τὸν Ἰούνιο τοῦ 1838. Ἦταν χτισμένη μὲ μεγάλα ἀγκωνάρια, πελεκητὰ καὶ χωματόπετρες ἀπὸ θιά φορα μέρη. Τὸ ἅγιο Βῆμα ἦταν μὲ πελεκητὴ καινούρια πέτρα. Εἶχε τὰ αὐτὴ δυὸ θύρες. Ἀπὸ τὴ δυτικὴ ἔμπαιναν οἱ γυναῖκες καὶ στέκονταν στὸ πίσω μέρος, καὶ ἀπὸ τὴ μεσημβρινὴ ἔμπαιναν οἱ ἄντρες καὶ στέκονταν μπροστά. Μεγάλα Ταμπάνια ἀπὸ βελανιδιὰ στήριζαν τὴ σκεπή. Στὸ τέμπλο, οἱ εἰκόνες τῶν Ἁγίων μὲ δυὸ θημόθυρα, ἕνα τῆς Ὡραίας Πύλης καὶ ἕνα ἀριστερὰ τοῦ Ἀρχάγγελου.

Ἡ εἰκόνα τῆς Παναγίας (Κοίμηση τῆς Θεοτόκου) ἦταν θαυματουργή. Κάθε φορὰ ποὺ τὸ χωριὸ κινδύνευε ἀπὸ κάτι κακὸ (θεομηνία, ἀνομβρία, ἀκρίδα, πόλεμο), οἱ χωρικοὶ ἔβγαζαν τὴν εἰκόνα ἀπὸ τὴ θέση της στὸ τέμπλο, τὴν ἐπαιρναν μὲ κατάνυξη στὰ χέρια τους κι ἔκαναν λιτανεία, περιφέροντάς την στὸ χωριό. Μπροστὰ ὁ παπᾶς μὲ τὸ θυμιατὸ καὶ τὸ Εὐαγγέλιο στὰ χέρια, κι ἀπὸ κοντὰ ὅλο τὸ πλῆθος, ὅλοι οἱ χωρικοί — κι ἦταν τότε πολλοί— ἄντρες καὶ γυναῖκες ξυπόλυτες, μελυσσοὶ τὰ μικρά, φέρναν γύρο τὸ χωριὸ Ἅη Θόδωρο, Ἅη Λιά, Κεφαλόβρυσο, Λιμαζέϊκα, Ψηλὸ Κοτρόνι, Ἅη Ἀποστολο. Οἱ ψαλτάδες ἔψελναν τὸν παραπληγιανὸ κανόνα. Ὁ παπᾶς ἔκανε δέηση σὲ κάθε στάση. Ὁ λαὸς ἔψελνε «Κύριε ἐλέησον, Κύριε ἐλέησον, Κύριε ἐλέησον! Ὑπεραγία Θεοτόκε Σῶσον ἡμᾶς».

Οἱ γυναῖκες ἔκλαιγαν. Οἱ ἄντρες σκούπιζαν τὰ μάτια τους μὲ τ' ἀντίστροφο τοῦ χεριοῦ τους, ὁ παπᾶς ἔκανε στάση, θυμίαζε καὶ παρακαλοῦσε «Ὑπὲρ εὐημερίας ἀέρων, εὐφορίας τῶν καρπῶν τῆς γῆς καὶ καιρῶν εἰρηνικῶν. Ἔλεως, ἵλεως, γενοῦ ἡμῖν Δέσποτα!».

Ἔτσι γαληνεμένοι ὅλοι ξαναγύριζαν στὴν Παναγία, ἔβαζαν τὴν εἰκόνα στὴ θέση της καὶ συνέχιζαν τὴν παράκληση. Κι ὅταν τελείωνε ὁ μεγάλος Παρακλητικὸς Κανόνας, ἀγαπημένοι, ἑνωμένοι στὸν κίνδυνο, ξεχνώντας κάθε προσωπικὴ διαφορὰ ἢ πάθος, ξαναγύριζαν στὰ σπίτια τους.

Καὶ ἡ Παναγία ἔκανε τὸ θαῦμα της. Ὁ οὐρανὸς σκοτείνιαζε, τὰ σύννεφα πύκνωναν καὶ βροχὴ ἄρχιζε νὰ πέφτει. Οἱ ἀκρίδες, σὰν νὰ τὶς καταγόνιζε κάποιος, σκάγονταν στὸν ἀέρα σὰ σύννεφο κι ἔφευγαν γιὰ τὸ λόγγο, μακριὰ ἀπὸ τὰ σπαρτὰ καὶ τὰ χωράφια. Ἡ πίστη ἔσωζε.

Τώρα δὲν ὑπάρχει πίστη. Δὲ γίνονται λιτανεῖες. Κι ὁ οὐρανὸς δὲ βρέχει πειά!

Ἡ ἐκκλησία τῆς Παναγίας καταστράφηκε ἀπὸ πυρκαγιὰ τὸ 1914. Μαζὶ κάηκε καὶ ἡ θαυματουργὴ εἰκόνα τῆς Παναγίας. Ἐπισκευάστηκε στὴ συνέχεια καὶ μπῆκαν καινούριες εἰκόνες, ποὺ εἶχαν ζωγραφιστεῖ στὸ Ἅγιο Ὄρος. «Ἔργον τοῦ ἐκ Κουκουβίστας Ἱερομονάχου Πέτρου Ἀλεξ. Κασιανοῦ. Ἁγιον Ὄρος. Νέα Σκήτη», ὅπως ὑπογράφει ὁ ζωγράφος. Ἀπὸ τὴν ἐγκατάλειψη, ὁ ναὸς ἐρειπώθηκε καὶ ἡ στέγη κατέρρευσε. Ὁ Σύλλογος Οἰνοχωριτῶν Παρνασσίδος ἀνέλαβε τὴν οἰκοδόμησή του καὶ μὲ δαπάνη καὶ φροντίδα του ὁ ναὸς κατεδαφίστηκε καὶ στὴ θέση του χτίστηκε καινούριος ναός, μὲ πελεκητὴ πέτρα καὶ βυζαντινὸ κεραμίδι, ποὺ σήμερα στολίζει τὸ χωριό.

Οἱ Ἅγιοι Ἀπόστολοι ἦταν παληὰ ἐκκλησία. Οἱ εἰκόνες εἶναι τοῦ 1834. Ἐπισκευάστηκε τὸ 1910, καὶ ὅπως γράφει μὲ σκαλιστὰ γράμματα στὸ μὲ πελεκητὴ πέτρα ὑπέρθυρο, «ΔΑΠΑΝΗ ΠΑΝΑΓ. ΙΕΡΕΩΣ ΚΑΙ ΗΡΑΚΛΗ ΠΑΠΑΝΑΤΙΩΤΟΥ 1910».

Ἔξω ἀπὸ τὸ ναὸ βρίσκεται καὶ ἡ αἰωνόβια σὰν ὁμπρέλλα πουρνάρα, ποὺ κάτω ἀπὸ τὸν ἴσκιο της πέρασαν πολλὲς γενιές. Μέχρι τὸ 1938, τὸ χωριὸ γιόρταζε τὸ πανηγύρι του στὴ γιορτὴ τῶν Ἁγίων Ἀποστόλων (30 Ἰουνίου), ἀλλὰ γιὰ λόγους καθαρὰ τοπικοὺς καὶ γεωργικῶν ἐργασιῶν, τὸ πανηγύρι μεταφέρθηκε στὶς 15 Αὐγούστου.

Ἡ Εὐαγγελίστρια χτίστηκε τὸ 1938 μὲ δαπάνη τοῦ Ἱερέα Παναγιώτη Παπαναγιώτου, καὶ γίνεται ἐκεῖ λειτουργία τοῦ Εὐαγγελισμοῦ. Παληότερα στηνόταν καὶ χαρὸς στὸ πλάτωμα ἀπὸκάτω, στὸ ψηλὸ κοτρόνι. Τότε ποὺ ἦταν πολλοὶ νέοι καὶ νέες στὸ χωριό!

Ὁ Ἅγιος Ἀθανάσιος βρίσκεται στὸ ψηλότερο μέρος τοῦ Ἅη-Βασίλη. Ἀπὸ ἐκεῖ ἀγναντεύεις ὅλον τὸν κάμπο ὡς κάτω στὸ Δαβλί. Ὅταν εἴμασταν μικροί, ἀπὸ δῶ βλέπαμε γιὰ πρώτη φορὰ αὐτοκίνητα ποὺ περνοῦσαν κάτω μακρυὰ στὸ δρόμο καὶ φαίνονταν σὰ μυῖγες ποὺ ἔτρεχαν. Ὁ ναὸς κατεστράφηκε στὴν περίοδο τοῦ ἐμφυλίου πολέμου, ἐπισκευάστηκε καὶ γιορτάζει στὶς 2 Μαΐου. Τότε γίνεται καὶ τὸ πανηγύρι. Ἀπὸ ὅλα τὰ γύρω χωριά, Ἀποστολιά, Σκλήβρο, Καστέλλια, Καλοσκοπή καὶ τὸ Οἰνοχώρι συγκεντρώνονται καὶ ὕστερα ἀπὸ τὴ λειτουργία, μέσα στὴν ἀνοιξιάτικη φύση, ψήνονται τὰ ἀρνιά, ἀρχίζει τὸ φαγοπότι καὶ στήνεται ὁ χορὸς ὡς ἀργὰ τὸ ἀπόγευμα.

Σήμερα ὅλη ἡ περιοχὴ ποὺ κάποτε ἦταν τόσο δημοφιλὴ καὶ εἰδυλλιακή, ἔχει γίνει σκηνικὸ τοπίο ἀπὸ τὴν ἀλόγιστη, ἀγκομματιαστικὴ ἐξόρυξη τῶν ὠοξιτῶν καὶ τὴν ἐναπόθεση τῶν μπάζων.

Π. Κ. Π.

ΤΟ ΟΙΝΟΧΩΡΙ

ΠΕΡΙΟΔΙΚΗ ΕΚΔΟΣΗ ΤΟΥ ΣΥΛΛΟΓΟΥ ΟΙΝΟΧΩΡΙΤΩΝ ΠΑΡΝΑΣΣΙΔΑΣ

*

Ἰδιοκτήτης – Ἐκδότης

ΣΥΛΛΟΓΟΣ ΟΙΝΟΧΩΡΙΤΩΝ ΠΑΡΝΑΣΣΙΔΑΣ

Σταδίου 51 – τηλ. 3214871 . ΑΘΗΝΑ

*

Διευθυντὴς Συντάξεως

ΚΩΣΤΑΣ ΡΟΥΛΙΑΣ

Μενάνδρου 75 – Ἀθήνα

*

Τυπογραφεῖο:

Μ. Κ. ΧΟΥΛΙΑΡΑ

Ἀγησιλάου 18-20, Ἀθήνα

Τηλ. 5236835

1985: ΕΤΟΣ ΜΕ ΠΟΛΛΕΣ ΠΡΟΣΔΟΚΙΕΣ ΚΑΙ ΔΙΕΚΔΙΚΗΣΕΙΣ

Τὸ 1984 πέρασε κι ἔγινε παρελθόν. Πῆρε στὶς ἀποσκευές του τὰ γεγονότα καὶ μιὰ θέση στὴν Ἱστορία.

Τὸ 1985 ξεδιπλώνεται μπροστά μας φορτωμένο μὲ προσδοκίες καὶ διεκδικήσεις. Πάνω στὶς 365 μέρες που ἀνοίγουμε τὰ βήματά μας καὶ τὰ ὄνειρά μας. Ἕνας καινούργιος δρόμος, ἕνα ὁραῖο νέο τέρμα. Δρόμος ξεχωριστὸς γιὰ τὸν καθένα. Ὁμαλός, ἀνηφορικός, εὐθύς, κατηφορικός, ὅ,τι ἔχει σημαδέψει ἡ μοίρα κι ὅ,τι πλάθουμε μὲ τοὺς διαλογισμοὺς καὶ τὶς πράξεις μας. Ἡ καλοτυχιὰ ἢ ἡ κακοτυχιά, δυὸ στοιχεῖα στὴν ἴδια ρουλέτα, ποὺ γυρίζει κι ὅ,τι τύχει στὸν καθένα.

Σ' αὐτὴ τὴν πορεία ὑπάρχει καὶ ἡ δική μας συμμετοχή. Ἡ δική μας θέση σημαδεύει τὶς διαστάσεις στὴν πορεία. Θέση ποὺ ἂν δὲν ἀλλάζει τὴ μοίρα, δίνει τὸ χρῶμα τῆς ἀνθρώπινης διάστασης. Δὲν χρειάζονται γι' αὐτὸ πολλά. Ἀρκοῦν ἡ ἀγάπη γιὰ τὸ συνάνθρωπο, ἡ ἀλληλοβοήθεια, ἡ κατανόηση, μὲ λίγα λόγια, περισσότερη ἀνθρωπιὰ στὶς σχέσεις μας μὲ τὸ συνάνθρωπο.

Βήματα βασισμένα στὸ μέτρο καὶ συμπεριφορὰ ἀνθρώπινη θὰ μᾶς ὁδηγήσουν μὲ ἥρεμη τὴ συνείδηση σ' ἕνα γόνιμο ἀπολογισμὸ στὸ τέλος τοῦ χρόνου.

Ἂς κάνουμε λοιπὸν τὴν πορεία μας, μὲ ἀνθρώπινα μέτρα καὶ πιὸ ἀνθρώπινο τὸ 1985.

ΚΟΙΝΕΣ ΣΥΣΚΕΨΕΙΣ

Τρεῖς κοινὲς συσκέψεις ἔγιναν στὸ χωριό μας, μεταξὺ τοῦ Κοινοτικοῦ Συμβουλίου, τοῦ Συλλόγου Οἰνοχωριτῶν, τῆς Ἐκκλησιαστικῆς Ἐπιτροπῆς καὶ τῶν κατοίκων, στὶς ὁποῖες συζητήθηκαν ὅλα τὰ προβλήματα τοῦ Οἰνοχωρίου. Προτάθηκαν λύσεις καὶ πάρθηκαν ἀνάλογες ἀποφάσεις.

Τί πρέπει να γίνει για την ορεινή Παρνασσίδα

ΕΙΔΙΚΟ ΠΕΡΙΦΕΡΕΙΑΚΟ ΠΡΟΓΡΑΜΜΑ ΑΝΑΠΤΥΞΗΣ

Η σύμμετρη ανάπτυξη τοῦ ελληνικοῦ χώρου ἀποτελεῖ προϋπόθεση γιὰ τὴ μεγέθυνση τοῦ ἐθνικοῦ μας πλούτου καὶ τὴν κοινωνικοοικονομικὴ ἰσορροπία. Ἡ ποσοτικὴ καὶ ποιοτικὴ ἀνάπτυξη ποικίλλει ἀπὸ περιοχὴ σὲ περιοχὴ καὶ συνδέεται μὲ τὸ φυσικὸ πλοῦτο, τὸ ἀνθρώπινο δυναμικὸ καὶ τὴ γεωγραφικὴ της θέση. Μέσα ἀπὸ αὐτὰ τὰ ἰδιαίτερα γνωρίσματα, διακρίνονται οἱ δυναμικὲς καὶ οἱ προβληματικὲς περιοχές.

Στὶς προβληματικὲς περιοχὲς ἀνήκουν, κατὰ κύριο λόγο, οἱ ὀρεινὲς περιοχές. Ἡ λιτότητα τῶν φυσικῶν πλουτοπαραγωγικῶν πόρων καὶ τὸ ἀπρόσφορο τοῦ χώρου γιὰ τὴν ἐγκατάσταση ἀξιόλογων δραστηριοτήτων, τῆς δευτερογενοῦς καὶ τριτογενοῦς παραγωγῆς, συντηροῦν τὴν ὑπανάπτυξη.

Οἱ περιοχὲς αὐτές, ἀπὸ τὶς ὁποῖες λείπουν οἱ πλούσιοι φυσικοὶ πόροι, ἀδικοῦνται καὶ ἀπὸ τὴν πολιτεία, μὲ τὴ στέρηση ἐπαρκῶν ἀναπτυξιακῶν καὶ κοινωνικῶν ἐπενδύσεων. Συνέπεια ὅλων αὐτῶν, ἡ συντήρηση τῆς ὑπανάπτυξης καὶ ἡ ἀδυναμία προώθησης ἰδιωτικῶν ἀναπτυξιακῶν ἐπενδύσεων, μέσα στὰ περιθώρια ποὺ παρέχουν οἱ φυσικοὶ πόροι καὶ ὑπαγορεύουν οἱ λόγοι σύμμετρης ἀνάπτυξης τοῦ ἐθνικοῦ μας χώρου.

Στὴν κατηγορία τῶν μειονεκτικῶν προβληματικῶν περιοχῶν ἀνήκει καὶ ἡ ὀρεινὴ Παρνασσίδα καὶ ἰδιαίτερα τὸ Β.Α. τμῆμα της. Ἡ ἔλλειψη ἐπαρκῶν κοινωνικοοικονομικῶν ἐπενδύσεων προσδίδει σ' αὐτὴ ὅλα τὰ χαρακτηριστικὰ τῆς ὑπανάπτυξης. Εἰδικώτερα, στερεῖται σύγχρονου ὁδικοῦ δικτύου, συγκοινωνίας, τηλεφωνικοῦ αὐτόματου δικτύου καὶ ἐπενδύσεων τουριστικῆς, δασικῆς καὶ κτηνοτροφικῆς ἀνάπτυξης, δραστηριότητες γιὰ τὶς ὁποῖες ὑπάρχουν ὅλες οἱ προϋποθέσεις.

Ὅ,τι ἔγινε μέχρι σήμερα, κρίνεται ἀνεπαρκὲς καὶ ὑποτυπῶδες, μὲ ἀποτέλεσμα τὴν πληθυσμιακὴ ἀπογύμνωση καὶ τὴν οἰκονομικὴ κατάρρευσή της. Μὲ ἄλλα λόγια, ἡ ὑποβάθμιση τῆς περιοχῆς βρίσκεται σὲ κρίσιμο σημεῖο.

Ἡ ἀναγκαία ἀναβάθμιση προϋποθέτει πρόγραμμα ρεαλιστικό. Πρόγραμμα ποὺ θὰ προβλέπει ὅλες τὶς ἐπενδύσεις ποὺ κρίνονται ἀπαραίτητες γιὰ τὴν ἀναπτυξιακὴ ὑποδομή, ποὺ θὰ ἐπιτρέψει τὴν ἀξιοποίηση τῶν φυσικῶν πόρων καὶ θὰ ἐξασφαλίσει στοὺς κατοίκους τὰ σύγχρονα κοινωνικὰ καὶ πολιτιστικὰ ἀγαθά.

Ἡ προγραμματισμὸς ἀνήκει στὶς περιφερειακὲς ὑπηρεσίες ἀνάπτυξης τοῦ ὑπουργείου Ἐθνικῆς Οἰκονομίας καὶ στὰ Νομαρχιακὰ Συμβούλια. Οἱ ὑπηρεσίες αὐτές, μὲ τὴν πρωτοβουλία τοῦ κ. Νομάρχου Φωκίδας, ὀφείλουν ν' ἀσχοληθοῦν μὲ τὰ μέτρα ἀναβάθμισης τῆς ὀρεινῆς Παρνασσίδας.

Ἡ λύση τοῦ προβλήματος σήμερα γίνεται εὐκολότερη μὲ τὶς μεγάλες ἐνισχύσεις ποὺ παρέχουν τὰ ταμεῖα τῆς ΕΟΚ. Εἰδικότερα, οἱ ἐπενδύσεις αὐτὲς χρηματοδοτοῦνται μὲ βάση τὴν 75 κατευθυντήρια ὁδηγία τῆς ΕΟΚ, ποὺ ἀποβλέπει στὴν κοινωνικοοικονομικὴ ἀνάπτυξη τῶν ὀρεινῶν μειονεκτικῶν περιοχῶν, στὶς ὁποῖες ἀνήκει καὶ ἡ ὀρεινὴ Παρνασσίδα.

Αὐτὰ ποὺ πρέπει καὶ μποροῦν νὰ γίνουν στὴν ὀρεινὴ Παρνασσίδα γιὰ τὴν ἀναβάθμιση τῆς κοινωνικοοικονομικῆς της ἀνάπτυξης, εἶναι:

— Ὁλοκλήρωση δατοῦ καὶ ἀσφαλοῦς ὁδικοῦ δικτύου.

— Συγκοινωνιακὴ σύνδεση ὅλων τῶν Κοινοτήτων μὲ τὰ διοικητικὰ κέντρα τοῦ Νομοῦ.

— Ὁλοκλήρωση τοῦ αὐτόματου τηλεφωνικοῦ δικτύου.

— Ἀναβάθμιση τῶν δασκοτόπων καὶ ἀνάπτυξη δυναμικῶν κτηνοτροφικῶν ἐκμεταλλεύσεων.

— Ἀναβάθμιση καὶ συστηματικὴ ἐκμετάλλευση τῶν δασικῶν ἐκτάσεων.

— Ἀξιοποίηση τῶν πλούσιων πρωτογενῶν τουριστικῶν ἀγαθῶν γιὰ τὴν ἀνάπτυξη τοῦ ὀρεινοῦ τουρισμοῦ.

— Δημιουργία πάρκων ἀναψυχῆς, κέντρων ἄθλησης, κάμπινγκ καὶ λοιπῶν ἐγκαταστάσεων ὑποδοχῆς ἀστικοῦ πληθυσμοῦ.

— Ἀνάπτυξη τῆς χειροτεχνίας καὶ τῆς βιοτεχνίας.

Τὰ παραπάνω εἶναι ἐνδεικτικά. Ἡ ἀπογραφὴ τῶν φυσικῶν πόρων καὶ ἡ ἀξιολόγηση ὅλων τῶν παραγόντων θὰ δώσουν τὸ πλαίσιο τῆς ἀνάπτυξης καὶ τῶν ἀναγκαίων ἐπενδύσεων.

Οἱ περιφερειακὲς ὑπηρεσίες τοῦ ὑπουργείου Ἐθνικῆς Οἰκονομίας καὶ οἱ ὑπηρεσίες τῆς Νομαρχίας, σὲ συνεργασία μὲ τὶς κοινότητες, τοὺς συνεταιρισμοὺς καὶ τοὺς πολιτιστικοὺς συλλόγους τῆς περιοχῆς, θὰ πρέπει ν' ἀσχοληθοῦν μὲ τὸ θέμα αὐτὸ καὶ νὰ συντονίσουν τὸ ἔργο τους, γιὰ νὰ γίνει πραγματικότητα ἡ ἀνάπτυξη τῆς ὀρεινῆς Παρνασσίδας. Οἱ ἐνισχύσεις τῆς ΕΟΚ καὶ τοῦ κρατικοῦ προϋπολογισμοῦ παρέχουν μεγάλες δυνατότητες γιὰ τὴ χρηματοδότηση τῆς μελέτης καὶ τοῦ προγράμματος ἀνάπτυξης τῆς ΟΡΕΙΝΗΣ ΠΑΡΝΑΣΣΙΔΑΣ.

Ἀπὸ τὴ δική μας θέση θὰ παρακολουθήσουμε τὶς ἐξελίξεις καὶ εἴμαστε πρόθυμοι νὰ προσφέρουμε τὴ δική μας συνδρομή.

Η ΕΤΗΣΙΑ ΕΚΔΡΟΜΗ ΣΤΟ ΟΙΝΟΧΩΡΙ

Ὅπως κάθε χρόνο, στὶς 25 τοῦ περασμένου Νοέμβρη, ὁ Σύλλογός μας πραγματοποίησε τὴν καθιερωμένη ἐτήσια ἐκδρομή του στὸ χωριό, γιὰ νὰ τιμήσει τὴ μνήμη τῆς προστάτιδός του Ἁγίας Αἰκατερίνης. Ἡ συμμετοχὴ ἦταν μεγάλη καὶ ὅσοι δὲν χώρεσαν στὸ πούλμαν, ἦρθαν μὲ τὰ ἰδιωτικὰ αὐτοκίνητά τους. Μετὰ τὴ λειτουργία καὶ τὴν ἀρτοκλασία, οἱ ἐκδρομεῖς ἀπόλαυσαν μιὰ πραγματικὰ θαυμάσια φθινοπωρινὴ μέρα, ἀπὸ τὶς σπάνιες τοῦ φθινόπωρου —λὲς κι ἦταν καλοκαίρι— καὶ γύρισαν κατενθουσιασμένοι, μὲ τὴν ὑπόσχεση νὰ ξαναπιμήσουν τὴ μνήμη τῆς Ἁγίας Αἰκατερίνης καὶ τοῦ χρόνου.

ΤΑ ΑΓΡΙΟΓΟΥΡΟΥΝΑ

☞ Συνέχεια ἀπὸ τὴν σελ. 1

ραγωγοὶ τὰ... τρακτέρ τους μὲ ἀποζημιώσεις, καὶ ἐδῶ ποὺ συντελέστηκε πραγματικὴ θεομηνία ἀπὸ τὰ ἄγρια τοῦ θουνοῦ καὶ τὰ... ἥμερα τοῦ Κράτους, νὰ μὴ δίνουν οὔτε δραχμή!

Ὅλα τέλειωσαν, οἱ Οἰνοχωρίτες δὲν ζητοῦν πιά, ΑΠΑΙΤΟΥΝ, ὅ,τι τοὺς ἀνήκει καὶ θὰ τὸ διεκδικήσουν μὲ κάθε τρόπο.

Ἡ προειδοποίηση αὐτὴ ἀπευθύνεται πρὸς κάθε «κατεύθυνση» καὶ κάθε ἁρμόδιο, μὲ τὴν ἐλπίδα πὼς κάποιος ἀπ' ὅλους δὲν θἄναι ἀκόμα κουφός! Θὰ περιμένουμε, καὶ ἂν χρειαστεῖ, θὰ ἐπανέλθουμε στὸ ἄλλο τεῦχος τῆς ἐφημερίδας μας καὶ μάλιστα τότε «ἐφ' ὅλης τῆς ὕλης» τῶν προβλημάτων τοῦ χωριοῦ μας.

Ο Ο.Τ.Ε. ΑΠΑΝΤΑ: ΤΑ ΤΗΛΕΦΩΝΑ ΘΑ ΜΠΟΥΝ ΜΕΣΑ ΣΤΟ '85

Στὶς ἔγγραφες ἐνέργειες τοῦ Συλλόγου μας καὶ σὲ σχόλιο τῆς ἐφημερίδας μας, γιὰ τὰ προβλήματα ποὺ παρουσιάζει ἡ τηλεφωνικὴ ἐπικοινωνία τῶν κατοίκων τῆς ὀρεινῆς μας κοινότητας, ἡ ἁρμόδια ὑπηρεσία τοῦ ΟΤΕ, μὲ ἔγγραφό της, μᾶς γνώρισε ὅτι μέσα στὸ ἔτος 1985 θὰ γίνει αὐτόματη τηλεφωνικὴ σύνδεση τῶν συνδρομητῶν. Ἐλπίζουμε ὅτι τὸ πρόγραμμα θὰ ὁλοποιηθεῖ σύντομα καὶ τὸ ἀγαθὸ ποὺ λέγεται τηλέφωνο, θὰ ἱκανοποιήσει τὶς ἀνάγκες τῶν κατοίκων.

Σήμερα δὲν μένει σὲ μᾶς, παρὰ νὰ εὐχαριστήσουμε τὸν ΟΤΕ γιὰ τὴν ἐνημέρωση καὶ νὰ ποῦμε ὅτι οἱ ἐργασίες πρέπει ν' ἀρχίσουν νωρίς, γιατὶ στὶς ὀρεινὲς περιοχὲς τὰ ἔργα μποροῦν νὰ γίνουν μόνο ἄνοιξη καὶ καλοκαίρι.

Περιμένουμε νὰ γιορτάσουμε τὸ γεγονὸς μαζὶ μὲ τοὺς κατοίκους τοῦ χωριοῦ μας.

ΔΩΡΕΑ ΒΙΒΛΙΩΝ ΓΙΑ ΤΗΝ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ ΤΟΥ ΠΟΛΙΤΙΣΤΙΚΟΥ ΜΑΣ ΚΕΝΤΡΟΥ

Ἀπὸ τὴν Ἀγροτικὴ Τράπεζα Ἑλλάδος (Δ)νση Μελετῶν καὶ Προγραμματισμοῦ, Ὑποκατάστημα Ἀμφικλείας) καὶ ἀπὸ τὸ ὑπουργεῖο Προεδρίας (Γενικὴ Γραμματεία Τύπου καὶ Πληροφοριῶν) μᾶς χορηγήθηκε ἀριθμὸς βιβλίων γιὰ τὴ βιβλιοθήκη τοῦ Πολιτιστικοῦ Κέντρου. Εὐχαριστοῦμε θερμὰ τὶς παραπάνω ὑπηρεσίες καὶ ὅσους μᾶς βοήθησαν σ' αὐτό.

Η ΣΥΝΕΣΤΙΑΣΗ ΤΟΥ ΣΥΛΛΟΓΟΥ ΜΑΣ

Ἡ Συνεστίαση τοῦ Συλλόγου Οἰνοχωριτῶν θὰ γίνει στὶς 10 Μαρτίου 1985, ὥρα 9 μ.μ., στὸ Κέντρο «ΜΠΑΜΠΗΣ» στὴν Κηφισιὰ (Κάτω ἀπὸ τὸν Ἠλεκτρικὸ Σταθμὸ) ὁδὸς Βασ. Ὄθωνος 26.

Σᾶς περιμένουμε ὅλους.

Πληροφορίες καὶ δηλώσεις στὰ τηλέφωνα:
32.14.871 κ. Παν. Κ. Παπαπαναγιώτου
65.95.907 κ. Γεωργ. Πουρνάρα
52.24.876 κ. Κων. Ἀπ. Ρούλια
77.81.272 κ. Ἰω. Στ. Παπαπαναγιώτου